Het GROTE voorleesboek

voor rond de 4 jaar

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Inhoudsopgave

8 **De juf wil niet naar school**
Hetty Kleinloog *met tekeningen van* Els van Egeraat

12 **Mier wil groot zijn**
Fiona Rempt *met tekeningen van* Noëlle Smit

18 **Keteltje plakt pleisters**
Jeska Verstegen

22 **Spuit Elf wordt kampioen**
Harmen van Straaten

36 **De toeter**
Lizette de Koning *met tekeningen van* Juliette de Wit

40 **De fietstocht**
Jaap ter Haar *met tekeningen van* Nynke Talsma

48 **De eendjes**
Annie M.G. Schmidt *met een tekening van* Esther Leeuwrik

50 **Klittenband strikken**
Barbara Scholten *met tekeningen* van Els van Egeraat

54 **Blauw is saai**
Sylvia Vanden Heede *met tekeningen van* Thé Tjong-Khing

68 **De meeuw**
Lizette de Koning *met tekeningen van* Mark Janssen

72 **De teldag van Kobus**
Marianne Busser en Ron Schröder *met tekeningen van* Dagmar Stam

76 **Lief zijn is heel moeilijk**
Nannie Kuiper *met tekeningen van* Natascha Stenvert

78 **Het stapelbed**
Hans Hagen *met tekeningen van* Philip Hopman

82 **In het badje**
Vivian den Hollander *met tekeningen van* Alex de Wolf

86 **Op reis met een luchtballon**
Iris Loonen
102 **Muizen zijn ook leuke dieren**
Truusje Vrooland-Löb *met tekeningen van* Alex de Wolf
108 **Mijn eigen bed**
Nannie Kuiper *met een tekening van* Esther Leeuwrik
110 **De moeilijke letter van Konijn en Kikker**
Sabine Wisman *met tekeningen van* Els van Egeraat
116 **Bijna jarig**
Imme Dros *met tekeningen van* Harrie Geelen
135 **Oversteken**
Ad Grooten *met tekeningen van* Natascha Stenvert

140 Plassen
Rindert Kromhout *met tekeningen van* Mark Janssen
144 Ko Nijn
Karen van Holst Pellekaan *met tekeningen van* Rick de Haas
148 Joepiejoep is zijn beertje kwijt
Jette Schröder *met tekeningen van* Juliette de Wit
152 De aardappel
Sue Porter
166 Luizen
Rindert Kromhout *met tekeningen van* Merle van Hees
170 Helemaal zelf
Linda Vogelesang *met tekeningen van* Juliette de Wit
176 Tomatensoep met balletjes
Ries Moonen *met tekeningen van* Charlotte Vonk
180 Het toneelstuk
Carry Slee *met tekeningen van* Dagmar Stam
185 Sinterklaasfeest
Carry Slee *met tekeningen van* Dagmar Stam
190 Help! Een gobbelgobbelmonster
Paul van Loon *met tekeningen van* Alex de Wolf
202 Durven
Sieb Posthuma
208 Kerstboompje 1
Annie M.G. Schmidt *met een tekening van* Fiep Westendorp
211 Kerstboompje 2
Annie M.G. Schmidt *met een tekening van* Fiep Westendorp
214 Naar de bieb
Vivian den Hollander *met tekeningen van* Dagmar Stam
222 Schaatsbillen
Yvon Jaspers *met tekeningen van* Philip Hopman

De juf wil niet naar school

Juf Angelique wil niet naar school,
ze blijft vandaag in bed.
Haar wekker ging van tring tring tring,
die heeft ze uitgezet.
De wijzers van de klok die wijzen:
Juf, het is half zeven!
Ze trekt de dekens nog eens op
en slaapt tot over negen.

Vijf meesters en de directeur
die staan al op de stoep.
Ze roepen naar haar kamerraam:
‘Kom op, ga naar je groep!’
De wijzers van de klok die wijzen:
Juf, het is half tien!
Maar juffie heeft zich goed verstopt
en laat zich nog niet zien.

Politie en een brandweerman
en ook de inspecteur
gaan met een ladder naar haar raam
en bonken op de deur.
De wijzers van de klok die wijzen:
Juf, het is elf uur!
Maar juffie zegt geen boe of bah,
ze zit nu in de schuur.

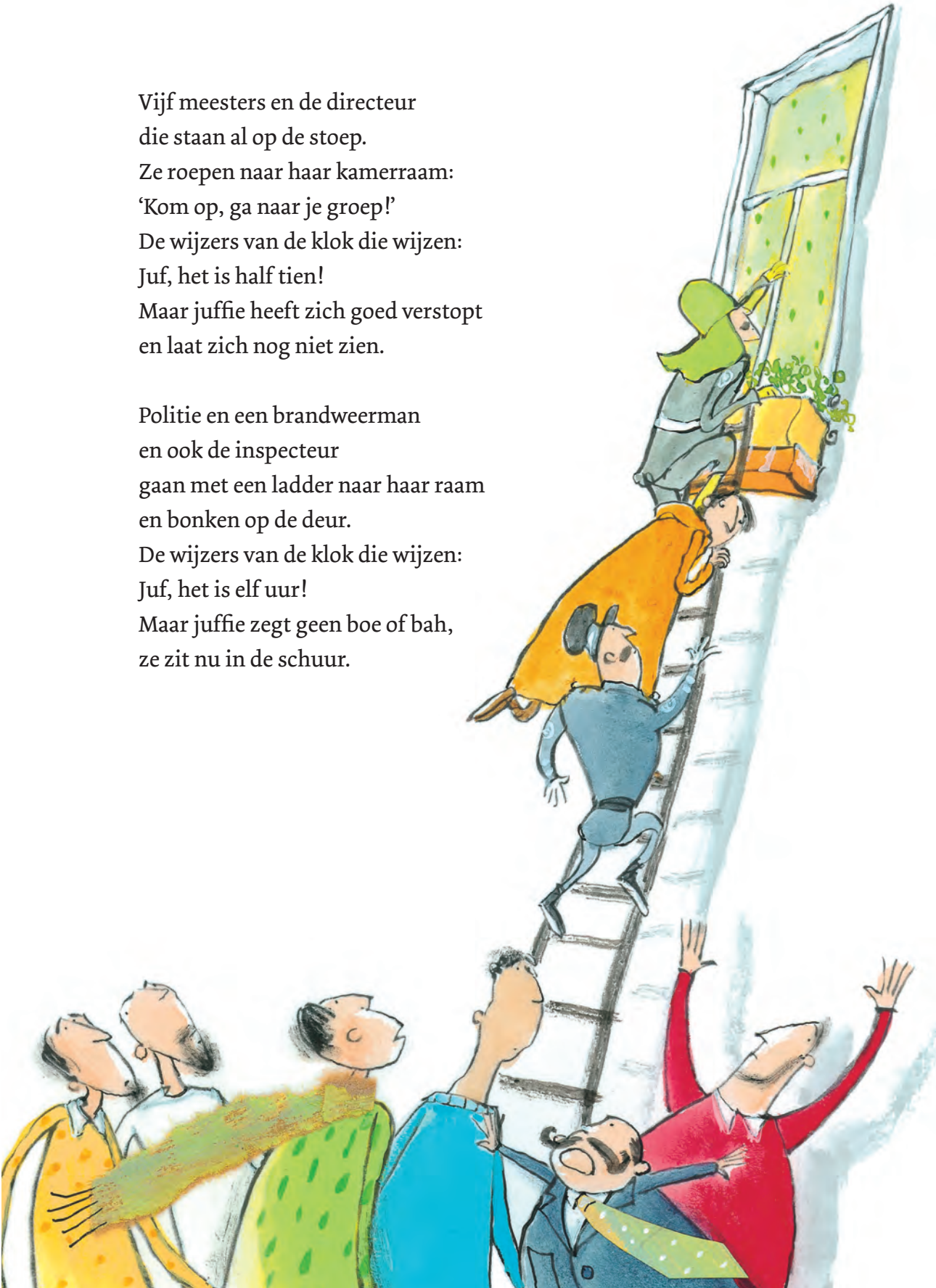

De kleine Pelle en Jasmien,
die zitten in groep één.
Ze willen graag hun juffrouw zien
en gaan er daarom heen.
De kleuters bellen aan en roepen:
'Juf, het is echt tijd!'
De deur gaat langzaam op een kier,
en Angelique heeft spijt.

'Ik durf nu echt nog niet naar school,'
zegt ze een beetje zacht.
'Ik ben nogal verlegen en
het is mijn eerste dag.
Ik ken nog niemand, ik ben bang,
ik vind het niet zo fijn.'
Maar Pelle zegt: 'Kom, ga maar mee.
Je hoeft niet bang te zijn.'

Jasmine neemt juf bij de hand
en Pelle loopt vooraan.
Juf vindt het al wat minder eng
om zo naar school te gaan.
De kleuters juichen voor het raam, want
o, wat zijn ze blij!
En in de klas troost Pelle juf:
‘Kom, blijf maar dicht bij mij.’

Die dag heeft juffrouw Angelique
met iedereen gespeeld.
Ze gaf de kinderen werkjes op
en heeft zich niet verveeld.
De wijzers van de klok die wijzen:
Juf, het is half vier!
‘Ik wil nog niet naar huis,’ roept juf.
‘Ik heb zo veel plezier!’

Mier wil groot zijn

Eend en Mier drinken gezellig een glaasje honingmelk in de zon.

‘Is het leuk om groot te zijn?’ vraagt Mier.

‘Soms,’ antwoordt Eend. ‘Als je groot bent, kun je in het water lekker hard spetteren en hoge golven maken. Dan is het leuk.’

‘Alleen dan?’ vraagt Mier.

‘Groot zijn is soms ook handig,’ vertelt Eend. ‘Ik kan altijd makkelijk overal bij en hoef bijna nooit op mijn tenen te staan.’

‘Ik heb niet eens tenen, zo klein ben ik,’ zegt Mier teleurgesteld. ‘Was ik maar zo groot als een eend!’

Eend aait Mier over zijn kleine kopje. ‘Maar groot heeft heel veel nadelen,’ zegt hij.

Mier schudt van nee. Hij gelooft het niet. ‘Wat dan?’

Eend denkt even na. ‘Grote dieren zijn bijvoorbeeld slecht in verstoppertje, en ze staan vaak in de weg. Als het regent, krijg je veel meer druppels op je kop. En iedere dag moet je heel veel eten.’

‘Oké,’ zegt Mier. ‘Groot zijn heeft dus wel nadelen, maar toch zou ik graag een keer groot willen zijn.’

Eend knikt. ‘Ik snap het,’ antwoordt hij. ‘Ik zou ook wel een dagje heel klein willen zijn. Dan zou ik kennis kunnen maken met de wormen, de torren en de andere kleine dieren. En ik zou heel veel potjes verstoppertje willen spelen.’

‘Kunnen we niet een keer ruilen?’ vraagt Mier.

‘Leuk,’ zegt Eend. ‘Hoe moeten we dat doen, denk je?’

‘Wanneer voel je je groot?’ vraagt Mier. ‘Het allergrootste dat je ooit bent geweest.’

‘Dat is makkelijk,’ antwoordt Eend. ‘Ik voel me altijd het grootst als ik aan het vliegen ben. Zwevend boven het bos ziet alles er anders uit. Vanuit de lucht lijkt Bever zo klein als een mier, de bomen lijken stok-

jes en de vijver een bakje water.'

Mier begint te stralen. 'Prachtig!' zegt hij. 'Dan moet ik dus leren vliegen.'

'Daar kan Bever ons misschien wel bij helpen,' roept Eend. 'Hij kan vast wel een mierenvlieger bouwen.'

Mier wil meteen Bever om hulp gaan vragen, maar Eend houdt hem tegen. 'Wacht even, hoe moet ik dan klein zijn?'

Mier blijft staan en denkt erover na. 'Ik voel me het allerkleinst als ik in het gras lig,' zegt hij. 'Als ik de grassprieten kan voelen kriebelen in mijn neus. Als ik zó laag bij de grond ben dat ik de wind niet eens voel.'

'Laag bij de grond,' herhaalt Eend, terwijl hij erover nadenkt. 'Dat lukt me nooit. Zelfs als ik helemaal plat ga liggen, steekt mijn snavel nog een kilometer boven het gras uit.'

'Ik weet wel wat,' zegt Mier. 'We vragen Mol om hulp. Hij kan vast wel een kuil graven, waardoor je net zo laag als het gras wordt, als je erin gaat liggen.'

Eend en Mier schudden elkaars pootjes.

'Mier, je bent briljant,' zegt Eend.

'Eend, je bent gigantisch,' zegt Mier.

Dan gaan ze op zoek naar hun vrienden.

Bever is net wakker als Eend en Mier aankomen.

'Wij gaan een dagje ruilen,' legt Mier uit. 'Om te voelen hoe het is om zo groot als Eend te zijn, wil ik graag vliegen. Kun jij me helpen?'

'Of ik even een vlieger wil bouwen?' gaapt Bever. 'Een mierenvlieger.'

Bever begint te rommelen tussen zijn spullen. 'Ik heb wel iets,' zegt hij. 'Gevonden!'

Bever heeft een paar latjes en een rode doek gepakt. Hij timmert er een bakje van. Met de rode doek maakt hij een zeiltje om de wind te vangen. Aan het uiteinde knoopt Bever een lang touw om vanaf de grond te kunnen sturen. 'Hier kun je wel mee vliegen,' zegt hij tegen Mier.

Mier slikt. ‘Spannend,’ zegt hij.

Eend klapt in zijn vleugels van vreugde. ‘Heel goed. We hebben een vlieger. Nu moeten we Mol om een kuil vragen.’

Mol is verderop bloemen aan het plukken om zijn holletje een beetje gezellig te maken.

‘Hé, Mol,’ roept Eend. ‘Kun jij me helpen? Ik wil graag een keer heel klein zijn.’

Als ze hun plan uitgelegd hebben, knikt Mol. ‘Goed,’ zegt hij. ‘Ik zal een klein-zijn-kuil voor je graven.’

Mol gaat meteen aan de slag. Hij graaft een kuil waar Eend precies in past. Aan de zijkant maakt hij een geul waar Eend zijn snavel in kan leggen, zodat Eends ogen precies even hoog zijn als die van een mier.

‘Spannend hoor, om zo klein te worden,’ zegt Eend. Dan stapt hij in zijn kuil.

Ondertussen helpt Bever Mier om stevig op de vlieger te gaan zitten. Hij controleert de touwen. ‘Ik ga je nu langzaam omhoog laten,’ zegt hij.

‘Ahoy, kapitein,’ antwoordt Mier. Dan voelt hij een windvlaag onder de vlieger kruipen. Hij grijpt zich stevig vast. ‘Daar ga ik,’ roept Mier. ‘De grootste reuzenmier van het bos!’

Mier vliegt hoog boven de bomen. Hij wil naar beneden kijken om te zien of alles zo klein is als Eend heeft verteld, maar dan wordt hij ineens verschrikkelijk duizelig. Mier weet niet meer wat boven en onder is. Hij is ontzettend bang en klampt zich vast aan de vlieger. Als hij weer een beetje rustig is geworden, probeert hij voorzichtig nog een een keer naar beneden te kijken. Meteen wordt hij weer duizelig. Ik heb hoogtevrees, denkt Mier. Hij wil naar beneden en begint te roepen, maar zijn vrienden zijn zo ver weg dat ze hem niet kunnen horen.

Eend, die in de kuil ligt, probeert door het gras heen te kijken of hij leuke, onbekende dieren ziet. Maar eigenlijk ziet hij heel weinig. Zijn

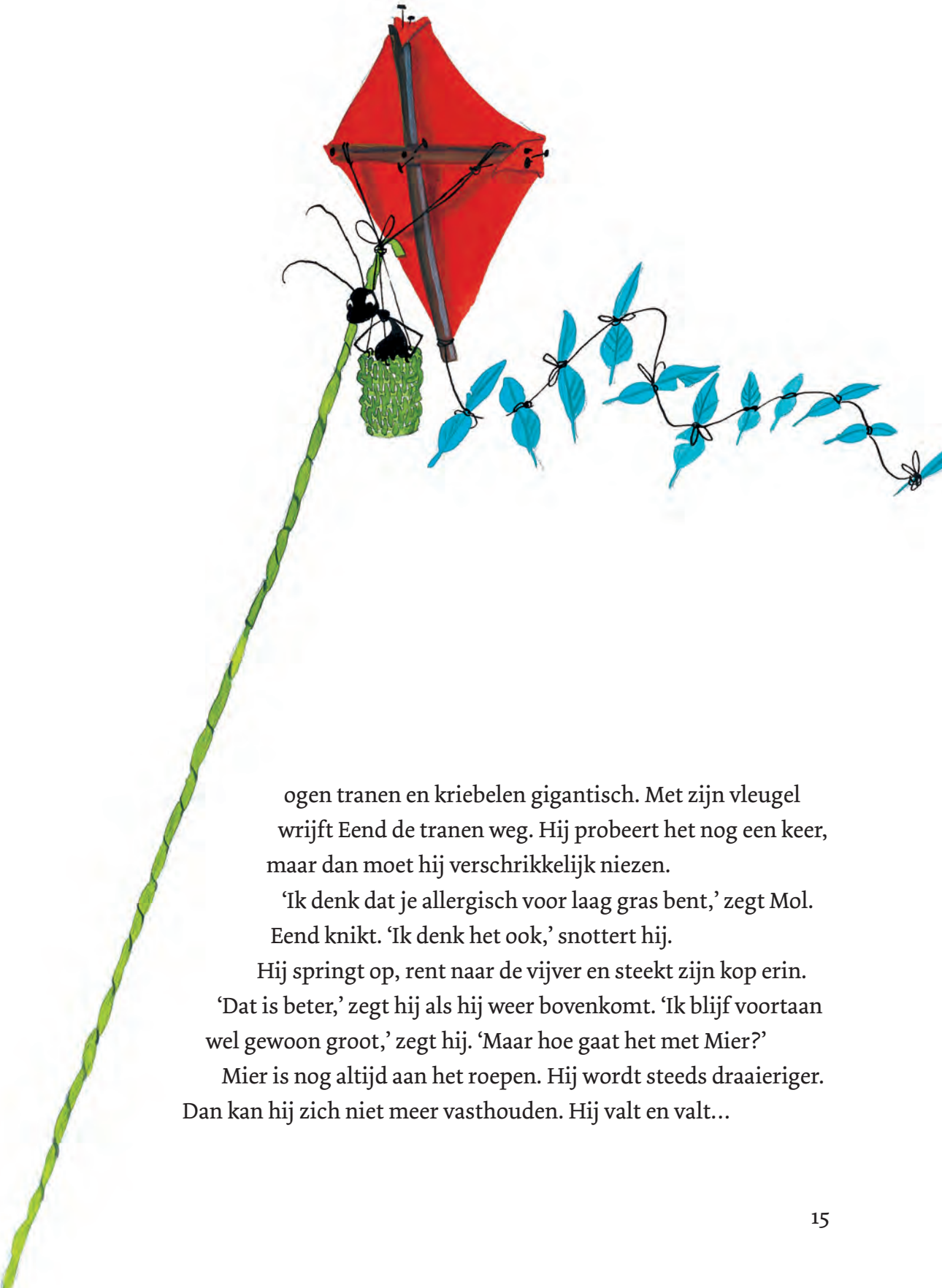

ogen tranen en kriebelen gigantisch. Met zijn vleugel wrijft Eend de tranen weg. Hij probeert het nog een keer, maar dan moet hij verschrikkelijk niezen.

'Ik denk dat je allergisch voor laag gras bent,' zegt Mol.

Eend knikt. 'Ik denk het ook,' snottert hij.

Hij springt op, rent naar de vijver en steekt zijn kop erin.

'Dat is beter,' zegt hij als hij weer bovenkomt. 'Ik blijf voortaan wel gewoon groot,' zegt hij. 'Maar hoe gaat het met Mier?'

Mier is nog altijd aan het roepen. Hij wordt steeds draaieriger. Dan kan hij zich niet meer vasthouden. Hij valt en valt...

Eend kijkt omhoog, net op tijd om een zwart vlekje te zien neerstorten. Hij spreidt zijn vleugels en vangt zijn kleine vriend.

'Wat is er gebeurd?' vraagt Eend.

Mier gaat stevig met zijn pootjes op de grond staan. 'Ik heb... eh... een beetje hoogtevrees,' vertelt hij. 'Ik werd duizelig en jullie hoorden me niet. Toen ineens viel ik. Ik blijf voortaan altijd lekker klein. Vond je het niet fantastisch om klein te zijn?' vraagt hij aan Eend.

Eend schudt alle veren van zijn kop heen en weer. ‘Ik vond er niets aan,’ zegt hij. ‘Ik ben allergisch voor laag gras en kreeg verschrikkelijke kriebel in mijn ogen en mijn snavel. Laat mij maar lekker groot blijven. Ik heb trouwens nog een ander voordeel ontdekt aan groot zijn.’

Mier kijkt omhoog naar zijn enorme vriend. ‘Wat dan?’ vraagt hij.

‘Als grote Eend kan ik makkelijk mijn kleine vrienden vangen die uit de lucht vallen.’

Dan klimt Mier langs Eends poten en veren omhoog. Hij geeft hem een dikke mierenkus. ‘Dank je wel, grote reus.’

Eend drukt zijn snavel heel voorzichtig tegen Miers kleine wangetje. ‘Graag gedaan, ukkie.’

Keteltje plakt pleisters

'Koningin Moeder is niet thuis,' fluistert Keteltje tegen haar vriendje Doffie. 'Zullen we roetsjen?'

'Ja!' roept Doffie.

Keteltje slaat haar been over de leuning van de marmeren trap en glijdt er met een vaartje vanaf.

Bom.

Haar gezicht vertrekt. 'Au!'

Even later plakt Sjef de Kok een grote pleister op Keteltjes knie.

'En een kus,' zegt Keteltje. 'Net zoals Koningin Moeder dat doet.'

Sjef de Kok geeft Keteltje een zoen op haar zere knie. 'Je bent heel dapper,' zegt hij terwijl hij doorgaat met zijn roomsaus.

Keteltje loopt voorzichtig achter Doffie de keuken uit.

'Doet het erg veel pijn?' vraagt Doffie.

Keteltje zegt: 'Een klein beetje erg.'

'Dan kunnen we best verder roetsjen,' zegt Doffie. Hij holt de marmeren trap al op.

Keteltje twijfelt en zegt: 'Ik durf het wel, maar verstoppertje durf ik nog meer.'

'Best,' zegt Doffie. 'Ik verstop me als eerste.'

Keteltje sluit haar ogen en telt. 'Een, twee, drie...'

Doffie zoekt vlug een plaats om zich te verstoppen.

'... tien, wie niet weg is, is gezien, ik kóm!' roept Keteltje. Ze opent haar ogen.

'Au!' roept Doffie heel hard.

Keteltje loopt op de kreet af. Bij de bezemkast staat ze stil en opent de deur.

Daar zit Doffie. Hij wrijft over zijn hoofd. 'De emmer viel erop,' pruilt hij.

'We gaan een pleister halen,' zegt Keteltje.

Samen lopen ze over de geblokte halvloer naar de keuken.

'Sjef,' zegt Keteltje. 'Doffie heeft een buil.'

'Verstoppertje spelen is levensgevaarlijk,' zegt Sjef de Kok. Hij plakt voorzichtig een pleister op Doffies voorhoofd en geeft er een kus op. 'Ga een boekje lezen. Dan kan er niets gebeuren.' Haastig roert hij verder in zijn pannen.

Keteltje en Doffie sloffen naar de bibliotheek. Ze kiezen een boek uit. Aan de grote tafel klappen ze hun boeken open en beginnen te lezen.

'Miauw,' zegt Sneeuwbal. Hij springt op tafel, vlijt zich languit neer en valt in slaap.